

PODER

(re)interpretació de virtuts e vicis

Resuscitaran los cors dels
hòmens los quals cors estan
en pols e en cendra en la terra.

RL

11 d'octubre (19 i 21 hores) i
12 d'octubre (19 hores) de 2026
casal pere capellà
algaida

tècnic de so: gabriel salas

interpretació de ...

virtuts: **martina juan** / vicis: **pilar oliver**

poder: maria antònia oliver i llorenç falconer

agraïments: biel sastre - kika martí - impresràpit -
xavi espígol - miquel brunet - conservatori de
música de manacor

patrocina:

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

col·laboració:

es saig

PODER

gabriel oliver,
jaume falconer
i bartomeu salas

piano: jaume tomàs
saxòfons: amèlia collinge
rapsoda: marta obrador

- 1 — K pietat
- 1 — k inconstància
- 2 — l paciència
- 2 — i falsetat
- 3 — H caritat
- 3 — h ira
- 4 — G esperança
- 4 — g enveja
- 5 — F fe
- 5 — f peresa
- 6 — E temprança
- 6 — e supèrbia
- 7 — D fortitut
- 7 — d luxúria
- 8 — C prudència
- 8 — c gula
- 9 — B justícia
- 9 — b avarícia

Dalt, baix. Dret, esquerre. Dia, nit. Llum, fosca. Blanc, negre. Vici, virtut.

Dicotomia. Parells contraris. Dualitats oposades. Conceptes encarats. Forces que s'anul·len. Forces que es compensen.

Som l'humà que fa camí. Certs dies sense nord, amb passes dubtoses; altres, decidides cap a un punt de la llunyania. Uns dies amb moviments feixucs com si portàs llot fins als genolls; uns altres amb passes lleugeres com si calçàs les alades sandàlies de l'antic déu missatger.

I els capvespres, el paisatge que contempl esdevé una selva medieval poblada de bèsties fantàstiques que m'escometen i m'alliçonen. I els matins, un espai còsmic carregat de futurs, tot just quan he passat la nit dins del més anodí dels presents. Però som sempre el mateix humà. El mateix que llegia l'Art; el mateix que entén com es relacionen les partícules invisibles de la matèria; el mateix que comprèn el món que l'envolta, i l'accepta amb submissió o s'hi rebel·la amb ràbia.

El mateix humà que ahir arrossegava antics conceptes morals encastats a la pell; el mateix que demà serà capaç de reconèixer-los malgrat que hagin canviat de nom; el mateix que avui els ha despullat de les santes vestidures de les religions.

El mateix humà que ahir entenia l'equilibri i el desequilibri dels conceptes; el mateix que demà sabrà calibrar amb exactitud quan el blanc sobrepassa el negre o quan aquest negre, que sembla pur, conté un subàtom de blanc. El mateix que avui s'angoixa pel pes de la seva pròpia consciència o, segur d'ell mateix, decideix que mai més ja no tindrà consciència ni cap casta de remordiments.

El mateix humà que ahir, demà i avui, vivia, viurà i viu entre parells infinits de conceptes antagònics. Tan ancestrals, tan de l'esdevenidor, tan actuals.

Dalt, baix. Dret, esquerre. Dia, nit. Llum, fosca. Blanc, negre. Vici, virtut.

V·V

El poder amb bena subtil com la teranyina ferm com el tall d'un bisturí